

Nr 299.

Av herr **Heiding** i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 91, med förslag till lag om ändrad lydelse av 14 § i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 91 vid innevarande års riksdag föreslagit sådan ändrad lydelse av 14 § i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring, att uppbördsstämman för indrivning av pensionsavgifter (grundavgiften) skall hållas före den 16 december under det år som avgifterna blivit påförda. Då grundavgifterna i mindre kommuner i regel uppburits i samband med kommunalutskylderna, under första uppbördsstämman påföljande år, kommer den nu föreslagna förändringen att utöka arbetet för vederbörande uppbördsman, om ännu en uppbördsstämman skall hållas, och som en följd härav medför detta ökade utgifter för kommunerna.

Den skattebetalande allmänheten skulle troligen med tillfredsställelse se den dag, då alla skatter till stat och kommun, jämte allmänna avgifter, kunde uppföras på en och samma sedel. Ett steg i denna riktning vore grundavgifternas uppförande på kronodebetsedeln, vilket torde vara den riktiga vägen för pensionsavgifternas inbetalning i föreskriven tid.

Det ökade arbete, som pålægges kronouppbördsmyndigheterna och de därmed förenade utgifterna för statsverket utjämnas till viss del genom den lättnad, som beredes indrivningsmyndigheterna.

Som nu är fallet, när ett flertal restlängder skall utskrivas, medför detta ett betydande arbete för de skatteindrivande myndigheterna med utskrivning av vistelseort och hinderbevis i flera exemplar under samma år, ävensom de många besök, som gång efter annan få företagas för utkrävande av de olikartade skatterna var för sig. I särskilt yttrande (bil. D.), som åtföljer den kungl. propositionen har generaldirektören av Jochnick bland annat framhållit:

»Den ökade kostnad, som genom en enhetligt anordnad uppbörd eventuellt skulle komma att drabba statsverket, bör icke tillmätas så stor betydelse i och för sig. Fastmer bör man — förutom till synpunkterna beträffande uppbördsanordningens effektivitet, vilka böra väga mycket tungt i vågskålen — taga hänsyn till, huruvida kostnaderna och arbetet för uppbörden av samtliga pensionsavgifter inom kommunen skulle kunna i det föreliggande fallet mera avsevärt nedbringas.»

Styrelsen för Svenska landskommunernas förbund anser, att en ändring av bestämmelserna om uppbörd av grundavgiften förr eller senare vore ofrånkomlig, samt fortsätter — — — »Styrelsen vidhölle emellertid sin i annat sam-

manhang uttalade uppfattning om såväl det lämpliga som det berättigade i en överflyttning till kronouppbörderna av ifrågavarande uppbörd samt förordade därför denna väg till berörda reforms genomförande.»

Uti kungl. propositionen sid. 27 framhåller departementschefen:

»I detta sammanhang torde böra anmärkas, att med pensionsstyrelsens förslag icke avses, att över oguldna pensionsavgifter alltid skulle behöva uppgöras en särskild restlängd. Hinder lärers alltså enligt förslaget icke möta att förena restlängden över grundavgifterna med restlängden över kommunalutskylderna.»

Om enligt departementschefens förslag restlängd å oguldna pensionsavgifter skall vara inlämnad före den 16 januari, året efter det år som avgiften blivit påford, torde i regel endast ett fåtal kommuner hållit uppbördsstämma för inbetalning av kommunalutskylder så tidigt som ovannämnda dag, varför i praktiken detta förslag om gemensam restlängd icke kan komma att få någon betydelse.

I anslutning till vad här ovan anförts, får jag vördsamt hemställa,

a) att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna lagen om allmän pensionsförsäkring, att grundavgifterna i likhet med tilläggsavgifterna uppföras å kronodebetsedeln;

b) att vederbörande utskott måtte utarbeta lagtexten i överensstämmelse härmed.

Stockholm den 16 mars 1925.

Arthur Heiding.
